

ס.ל.

פ ר ו ט ו ק ו ל מ ס . 1

מיסיבת ועדת העבודה, שהתקיימה
ביום ג', יד' בחסון תשי"ב -
13.11.1951, בטעה 10.15 בבקר.

הנוכחים: ע. גוברין
ד. טדי
א. תכודי
ב. אבניאל
א. סטופ
ס. נז'רנו
ג. טברסקי
ה. כרגר
פארס חסדאן.

מוזמנים: מר בר-ניב - היועץ המספטי מטעם משרד העבודה
מר קיסרון - היועץ המספטי מטעם משרד המספטים
מר קובוביצקי - מטעם משרד העבודה
ד"ר לוטאן -
מר גלילי - מטעם משרד הבטחון

ע. גוברין:
אני פותח את הישיבה.
אני מקדם בברכה את החברים הוותיקים והחדשים
של הוועדה, את נציגי משרד העבודה, נציגי משרד המספטים והבטחון.
כמו כן אני מקדם בברכה את החבר החדש פארס חסדאן.

עתה, ברצוני להקריא בפניכם את מסכומי
הוועדות (מקריא מתוך דף 8 "ועדות הכנסת, מסכומיהן ותחומי עניניהן"
סעיף ב; כמו כן מקריא מדף 10 סעיף 9 - ועדת עבודה) חומר זה נמצא
בתוך תיקי ועדת העבודה).

זהו דיון בהצעות שהוצעו והועברו לאחת
הוועדות.

יש ולפעמים העירייה מתרחבת ומתפתחת בענינים
טובים. לפי החלטת ועדת הכנסת, חברי ועדת העבודה מסתמכים בזכות
ועדה סיעת בדיונים של ועדת הכספים על תקציב הפיתוח - בעיקר,
וממידה מסויימת - על התקציב הרגיל, כי לנו יש ערך בעבודות צבוריות,
ולנו יש הטפעה גדולה על עניני התקציב וכו'. כל זה לא כתוב במסכומיה
של ועדה זו אך אני נותן לכם הסברה.

התקדים הזה לא יבוטל גם בטנה זו בעניני
סיקום, סיכון וכו'. לוועדת העבודה ישנה הטפעה במידה מסויימת בענינים
הללו.

ע. גוברין:

בוועדת העבודה, לטרות חילוקי-הדעות

הסיעתיים, נקבעה דרך-עבודה מסויימת,

היה אסך גדול מצד כל החברים והיו כאלה שויתרו על עמדתם הפרינציפיונית.

אין זה מקרה, טבעודת ועדת-העבודה היו הסתייגויות פחותות מאשר

בוועדות אחרות. אני מקווה כי בחידוש עבודתנו בוועדה זו, נסתדל כולנו

להחזיק במסורת זו, דבר שיביא תועלת לעבודתנו.

בהתאם לסקובל, אני פותח את הישיבה כיושב-ראש

הקודם של הוועדה. אני מבקש להציע שיאסד לראשות הוועדה.

ד. שריי:

אני מציע את החבר גוברין, כבעל ותק,

כיושב-ראש.

ה צ ב ע ה

בעד בחירת ע. גוברין - רוב
נגד - אין

חבר המוסט ע. גוברין נבחר ליושב-ראש ועדת העבודה

היו"ר ע. גוברין:

אצי טודה לחברי הוועדה בעד בחירתם.

לא יהיה לי כל יסוד לא להתיחס באופן טווה
אל כל החברים, נדטה לי טכך בהגתי בעבודתי בוועדה הקודמת.

עבודתנו. ראשית, יטנו כבר 4 חוקים טלנד טני החוקים אנטפאיי בתיק, יטנו
עוד טנינה: חוק טטפחות החללים בטלחת הטחרון/כיי-טלחה אטר הטטטלה הניחה
על הטולחן עם התיקונים טלהט עוד בכנסת הקודמת, ועמה היא חייבת להניחם
טחדט בכנסת הזו. טבורני כי טעטה זטת בהקדם האפטררי.

פרק

ועדת-העבודה היתה ער היום קובעת בעביני
התקציב. בזמנו החלטנו על טיליוני לירות בתחום הכספי. אני טבור טניחנה לבו
פריבילגיה בתחום זה ואני מקווה טנדע לטבור אותה גם הפעם. לא הגיעו
תלוונות לא טטטורד האוצר ולא טטטורדים אחרים טאתם באנח/טטבע, ועמדנו
באחריות.

בקרוט נקבל טקירה טטדה הטעודה בתחומים
טוניים; בטנוע הבא אטתדל לבוא בדברים עם טטורדים אחרים הנובעים
בטטה עבודתנו, כדי לדעת את תכנית העבודה.

אני מציע טהיום נפתח בחוק טרות טילואים.

טוד-עבודתנו היה כזה, טאט עטדו לפנינו
חוקים ארוכים - היינו טרכיבים ועדות-טטבה. אני מציע טחוק ראטון זט
נדון בו כאן, בטליאת-הוועדה.

ה ר ח ל ט : הצעת היושב-ראש נתקבלה ללא התנגדות.

צ. בר-ניב:

היועץ הטכפטי טטעם
טסרד העבודה.

חברי הוועדה, יס לי הכבוד לייצג את
שרת העבודה בכל הנוגע לחוקי העבודה וכו'.
השתדלתי בוועדה זו, ביתד עם חברי מר קיטרון, היועץ הטכפטי טטעם
טסרד הטכפטים, לא דק להסביר את רצון הטססלה, אלא לנסח את רצון
הוועדה עצמה בסידה טזה טטה טעבודת הוועדה.

אטר לחוק טאטם טתחילים לדון בו עכטו -
חוק טירות טילואים (תגטולים), תטי"א-1951 - תרטו לי לתת דברי
הקדטה כדי להסביר: בתטי"א, הרכיבה הטססלה ועדה בין-טסרדית, אטר
היתה טורכבת טסטרד האוצר, טסרד הטכפטים, טסרד הפנים וטסרד העבודה,
בכדי לדון ולהחליט בדבר ריכוז סכר יוצאי הצבא בעד טרות טילואים
לקרן טיוחדת. ועדה זו טטעה את נציגי התאחדות בעלי התעטיה; באה
בדברים עם ההטטרדות הכללית והגיטה את הצעותיה לטססלה טנתקבלו
בטנויים קלים.

בקריאה הראטונה בכנסת נתקבל הרוטם טכאילו
לא ידועה לטטסלה בעית העובדים, ונראה היה שהוועדה הבין-טסרדית
לא טפלה בה בכלל. אבל אני טוכרח לוטר, שהוועדה הקדיטה את רוב
זמנה בבעיה זו.

התברר טלא יכולנו להציע כל פתרון בענין
הנידון כי הטאלה לא היתה כזו, סי טבין הטטרטים טירות טילואים
צריך לקבל סכר וטי לאו, אלא, הטאלה היתה - סי יטלם. היו לזה
טני אטפקטים: האחד הוא סכר הבטחון, והטני - האזרח. היתה הצעה
טיטולם למטרת כזה טטס-ההכנסה. אולם, הצעה זחירה זו הוכיחה טפירוטו
טל דבר - הגדלת טס הכנסה על כל האוכלוטיה בעטרות אחוזים. בטובן,
לכטהצה זו באה לידיעת האוצר - טטילא הופלה.

ועוד: לא טצאנו פתרון ל"עובד טכיר".
ההצה הראטונה בוועדה היתה ליצור קרן כללית גם לעובדים
קבועים וגם לזטוניים, כזו היתה הטסאלה טל התאחדות בעלי התעטיה.
ולכן, הגענו לידי טסקנה כי טוטב טלא היה הכדל בין שהוא עובד
חדטי לבין עובד יומטי.

ברצוני לענות לחבר הוועדה אטביטל:
אני יצאנו טתוך אותה הנחה טיצאת אטה, טלא לטלם לקרן, בלי להתחטב טז
אם העובד הוא עובד יומטי, חדטי או עובד בקבלנות. אולם, בעוד טכחוק
טירות חובה טנחית, אין טזדקקים לקרן ומקבלים את החובה בעין, אלה
טעברו ככר 3 חדטים - מקבלים את החובה באופן יחטי.

בחוק זה קטה היה לקבוע בדיוק את טספר
היטים בטנה. בסידה שחברי הוועדה יוכלו להגיע לפורטולה טתבטא
את טספר היטים, לדעתי, היא דק תעזור לנו לטצוא את הדרך בפני טנסחי
החוק.

אטר לדעיון הטני - ענין הקרן: פה אטחנו
נציע טיקון קל בהצעת החוק שהוגטה. כידוע לכט, בחוק טירות חובה
טנטי טדובר בקרן חופטה טתוקם ע"י הטר או טתוטטך על ידו.

בחוק החובה הטנטי אטז טוצאים טתי דרכים,
האחת, ע"י הטססלה; והטניה - הדרך הטוטטכת. לדעתנו, יס ללכת באותה
דרך טאנו טציעים, והיא - טיוכנס טיקון בקרן תגטולים על טנת לבחור
בדרך הטועילה ביותר והיעילה ביותר. אטר לדרך היעילה ביותר, ברצוני
להוסיף טלים אחדות: עד כטה טאפטר יס להטטבע טטנגטון, בתנאי טדכר
זה לא יפגע בעצם הטטרה טאותה אנו רוצים להזכיר. קרן כזו תתבטא
ב-1 1/2% טל הטר, והאדטיניטטריצה תהיה באופן יחטי ב-4%

היו"ר ע. גוברין:
אני מציע שנחיל בפרק הטני של חוק
סירות טילואים (תגמולים), תשי"א-1951 -
תגמולים, מי הפרק הראשון - פירוטים, עלול להסתנות.

ט. בן-רנן:
ברצוני לשאול: מה זאת אופרת "טילואים"?
מי חייב לצאת לטילואים, ולכמה זמן?
האם יש הבדל בין גבר ושה בטילואים?

ג. טברסקי:
בניה שאדם העובד בטקום עבודה מסויים,
יוצא ל-2-3 ימים לטילואים, כיצד נעשה
הת לום?

ג. טרי:
מה זה "עובד ארעי"?

ז. בר-ניב: אסר לטאלה - מי חייב בטילואים - תמצאו הטברה לכך בחוק
סירות בטחון תש"ט-1949, סעיף 7. אני מצטער שאין לי כאן את הנוסח
המתוקן. תקופת הטילואים נקבעה עפ"י גילים.

מר גלילי:
מסעם מטרד הבטחון
רטאים לקרוא לטילואים גם ליום אחד, אולם
ישנה מחסבה לבטל אותה. בדרך כלל קוראים
למעלה מ-30 יום. הממוצע הוא 15 יום.

ב. אבניאל:
לא ברור לי החוק המתוקן הקובע: עד גיל
40 יצא לטילואים ל-31 יום בשנה פלוס 14
יום. לפי התיקון רטאים לקרוא לטילואים לא יום אחד לחודש כי אם ל-3
ימים וגם למעלה מזה. מגיל 40 עד 49 ועד בכלל - 31 יום בשנה נופלים
ויבואו בטקום 14 ימים, ונוסף לזה אפשרות של 12 ימים נוספים בשנה.

היו"ר ע. גוברין:
נדמה לי שהחבר אבניאל צודק בטענתו זו.
אפשר לבקש תזכורת על ענין זה ממטרד הבטחון.
עתה, אקריא את חוק סירות טילואים, פרק טני
- תגמולים, סעיף 2, 3.

ה ד ה ל ט : לקבל את הטענות 2, 3.

אמשיך לקרוא את הסעיף 4 (1)(2)(3)

ז. בר-ניב:
סעיף זה בא לקבוע את המינימום והמקסימום
בחוק. המוצעת היא פשוטה, אדם שמרוויח
40 ל"י אינו יכול לשאת גם באותם 50% שאחר יכול לשאת בהם. על כן
החוק קובע מינימום ומקסימום.

ט. בן-רנן:
על סעיף 2 ברצוני להעיר; נדמה לי שהתיקונים
הללו ידרשו אדמיניסטרציה עצומה, ואינני רואה
כיצד תוכלו לצאת מזה. לא קיימים רישומים בטום טקום עבודה לפי רבע שנה.
כל עובד יצטרך לבחור לו את רבע השנה המתאים לו כדי לצאת לטילואים,
אינני רואה איך יתגבר עובד כזה על דבר זה, בעיקר כאשר העובד מקבל
עבור שעות נוספות וכו', הרי יש לעשות חישובים כמה הוא מקבל בעט שעות
נוספות. אולי אתם תוכלו להסביר לנו את הדבר הזה?

ב. מבניאל:

לטעם כך נותנים חישוב סטוצע אם כי זה לטובת
העובד, וזאת לפי העבודה האחרונה. צודק מר

בז'רנו - זה סכביד מאד והנזק אינו שווה.

אני מציע שיחטבו את הסכר סערב צאתו לטילואים.

ג. שרי:

גם אני רוצה לעמוד על סעיף 4. אך אתחיל בזה
שאף אני נוטה לדעה הזאת שיש לספח את הסעיף
ביתר פטטות. העונד צריך לקבל את מה
בטילואים כסכר. ~~בעבודתה הנורמלית.~~ ואני חושב שאפשר, בתכלית
הפטטות, לחטב את שכרו בסבוע או ביום - לא את הסכר סקבל כי אם את הסכר
סעלול היה לקבל, וזה גם לדעתי, טוצדק.

דבר שני - לדעתי, יהיה מטבה גדול באם תחלקו
את הסכר ל-90 יום. הסכר שהוא סקבל בעד 90 יום, נותן לו
בזה את התוספת.

לא יהיה טוצדק סאלה אסר ילכו ל-3 ימים
יקבלו פחות. ולכן גם ענין זה טעון תקון. לדעתי, צריך להיות
כתוב פטוט כך: שכר יום עבודתו.

לסעיף 4. אני מוצא תקלה רצינית בזה שחלקים
את שיעור התגטול. ולדעתי, יט למצוץ את התקלה עד כמה שאפשר. כי
בהצעה זו אנו מגיעים למצב שיכולה להיות סספעה על קבלת הפועלים,
והחזקתם בקביעות במקום העבודה. דוגמה: פועל רווק, הוא
צעיר יותר. סתקבל על הדעת שלנותן עבודה יהיה כדאי לחתור שהרכב פועליו
יהיה מצעירים ורווקים. טצד אחד, העבודה תהיה טובה יותר, וההוצאות
הסוציאליות או ביטוח סוציאללי סטויים יהיו קטנים יותר וכו'; וסצד שני,
העובדים הרווקים יוצאים סקופחים. כי לפי מסכורתם של עובדי המדינה,
העובדים הרווקים הם הטקופחים ביותר והם אינם יכולים להטטיך בעבודתם.
דוגטאות רבות לכך תטצאו בין עובדי הרכבת והדואר. נדמה לי שע"י הצעת
חוק זו אנו טכים את הפועל מכה אחת אפיים.

מדוע לגבי מי שהיה נשוי ביום שהתייצב למילואים
מובטחים לו 65% מסכר עבודתו הרגיל, ומדוע עושים את ההבדל הזה לגבי נותן
העבודה? מה ההגיון בכך? הרי ההבדל הזה של 15% תמיד יטצאו את הקוספנסציה
שלהם ביותר צעיר.

לכן אני מציע שרווק ונשוי יהיו בדרגה אחת ויקבלו
65%. נשוי בלי ילדים, אני מניח ש-50% מהם גם האשה עובדת. הבעיה כאן
איננה כה חמורה מבחינה סוציאלית. אולם, מבחינה מסקית - אם כי למראית עין -
ייראה הפסד. אך פועל רווק, בניח, פועל מתכת, עוזב את מקום עבודתו
והולך למקום קטן יותר על סנת שיוכל להתחמק מתשלום מס-ההכנסה. נדמה לי,
שלא תהיה לנו כל סבה שלא נשווה אותם, כי דבר זה יביא תועלת למסק הפרטי
והלואמי גם יחד.

ב. מבניאל:

להצעת החבר שרי אין יציבות. אני גם תמה
לסמוע מדוע יש להשוות את הרווק עם בעל הספחה
נשוי, באותם הימים עליו לכלכל את אשתו; לרווק - אין הוצאות כה גדולה כפי
שיש לבעל ספחה. תקלה חבדותית אני רואה בזה אם אפילו נרצה לשלם לנשוי
מהגישה הסוציאלית, כי לא יטכים לקבל, ואז יבוא לחץ מצדו, ובצדק.

לדעתי, אין כל צורך לשנות את הכתוב, ואני
תוסד בזה שיש לעשות את החישוב לפי הסבוע האחרון של עבודתו.

ז. בר-ניב:

הסבר לדבריו של חבר הכנסת שרי:
חוק זה יוצא מתוך הנחה שהרוק בשירות
מילואים, הרצאותיו מחוץ לשירות - מלבד שכר דירתו - הן כמעט אפסיות,
כי את יתר צרכיו הוא מקבל מהצבא. זו היתה הסיבה העקרית להנחה זו;
אנו חילקנו זאת לפי דרישת הסתדרות העובדים.

אשר לטענתו השניה של החבר שרי - הכנדה
על המעביד - נדמה לי שיטנה פה טעות קלה. המדובר איננו קשור בזה
אם הוא רווק, עם ילדים או בלי ילדים. המטרה בשירות מילואים, מקבל
מהקרון, ולקרון מסלמים בעד כלל העובדים מהסוג הזה. אולם, מטושטשת
במקצת כאן האבחנה בין רווק ובין נשוי. המעביד מסלם לקרון בקביעות
בעד כל העובדים הזמניים, בין שהם רווקים ובין שהם נשואים, את אותו
האחוז. האחוז מסתקף בחלוקה הפנימית, וזה לא ישתקף בחשבון האינדיבידואלי
בין העובד והמעביד.

ואשר לטענה שפועל רווק ינדוד מסקום
עבודה אחד למשנהו - אינני מאמין בכך.

מטכות העבודה: הקושי מתחיל בעובד
היומי, וקושי זה איננו חדש בסבילנו. לעובד יומי יש לשלם בעד
תקופת המילואים לפי מה שהיא. עלול היה להרוויח.

בסעיף 10 של חוק הופשה שנתית, בתוב
מדוע זה מחולק ל-90 יום.

אם אני מסלם בעד כל יום שכר - זה
ישתקף; ואם הוא לא עבד - אז יופחת לו מהשכר.

נסינו את הפורמולה שיקבל במסומצע;
אך אם הוא איננו עובד בשבת, כל היסוב אחד מביא לתצולם בלתי-נכון
של המסומצע.

אני מסכים עם חבר הועדה בז'רנו,
שסעיף 10 מחוק הופשה הנו מסובך, ונכון הוא שיש לקבוע שיטת היסוב
אחת, דרך אחת וכו'.

הכוונה בחוק זה ברורה: לשלם לו לפי
מה שהיה מקבל לפני צאתו למילואים. עד שנת 1948, נהגנו לחשב לפי
חצי שנה, אולם, כעבור זמן מה, מצאנו שזה זמן ארוך מדי.

א. סטופ:

אבקש את סליחת היו"ר וכל יתר החברים,
בזה שאינני מבין את כל הגישה הכללית
של כל העניין הנידון. כל הנעיה הזו איננה ברורה לי.

אם אני, למשל, הנני עסיר, ניש לי 30
בנינים בתל-אביב וכו', הרי לא אצטרך לשלם אף פרוטה לפי חוק זה;
אולם, אם אהיה בעל בית - אצטרך להשתתף בקצב. האם זה כך?

יכול להיות שמחר, אתה תבוא ותאמר
שתלומים אלה אינם עובד הצבא אלא עובד סלילת כבישים. איך אפשר
יהיה שלא לחלק את כל זאת באופן שווה בהוצאות המדינה? לכן הייתי
רוצה לטווע מה היא הגישה.

ט. בז'רנו:

סעיף החישוב איננו ברור לי.
רוב הפועלים הנם קבועים ומקבלים
לטעסה לפי השכר הקבוע בהתאם לתעריף שלהם. ואף אחד לא יעסה
חשבונות אם הוא עבד בשבתות, או אם היה חולה או לא - כל זה
איננו מטפיע בחישוב.

על הפרק עומדת בעיית הפועל הבלתי-קבוע,
הפועל הנודד, ושתקופת עבודתו תהיה פחות מ-90 יום.

צ. בר-ניב:

למעסה הוא איננו זמני, אם כי לא
סלאת לו סנה במקום עבודתו בבית-
החרוטה.
פועל שעובד 6 חדשים, לא יסנה את
מקום עבודתו אף אם בחוק יהיה כתוב אחרת.

אנחנו דנים בעת בפועלים זמניים,
זאת אומרת, אם הוא עובד במקום אחד ~~סך-הקופה קצרה~~ סי יעסה את
החישוב? האם הקרן תוכל לעסות זאת?

אני רואה בסעיף הזה של החישוב דק
תיאוריה. ואני מסכים לזה שיש למצוא עצה לבעייה זו.

ד. שרי:

לדעתי, אם היינו עוברים על הפרק
הראשון כי אז היתה נראית כל הבעייה
פשוטה יותר. בפרק הראשון "עובד בסכר", פירוטו - עובד שאינו
עובד במשכורת; ברצוני לומר, ששכר העובד אינו משתנה אלא הוא
נצלת למדידוק. עובדים זמניים - ישנם פקידים שמזמניים אותם לעבודה
זמנית וכו', דבר זה, לדעתי, הנו לקוי, ויש צורך להוציא את כלל
העובדים הקבועים.

נראה כי אנו מכניסים סעיף של חישוב
שכר וכד'. על כן, ברצוני להעיר: פעם, בהיותי שווייץ, ראיתי
אצל פועל תעשייה פנקס-שירות. בפנקס זה רשומים כל גלגוליו השונים
שעבר פועל זה בעבודתו. הייתי מציע שגם כאן יכלל פנקס-שירות כזה.

הגדר הצגת שרי סמטייג מסעיף 5(2).

ה ס ת י י ג ו ת :

צ. בר-ניב:

ברצוני להסביר לחבר בז'רנו:
ישנה קרן חופשה ולכל חבר יש פנקס-חבר
אשר לפיו הוא מעביר את האחוז המגיע ממנו לקרן חופשה, והוא מציין
את השם, את תקופת העבודה ואת הסכום שהוא משלם. ע"י זה מסתקף בקרן
החופשה שכרו של אותו חבר.

ברצוני לומר שלא נעשו שנויים לדברים
הקיימים. ניקה לדוגמה את פועל הבניין. הוא עבד פה ושם - ובפנקסו
מסתקף השכר שקבל. וביחס לעובד הנודד - הריהו פטור בכלל מכל
הקלקולציה של הממוצע.

לדעתי, אין בזה עול נוסף, כפי שהתבטאו
כאן, על חוק החופשה, כי במילא נותנים לו תיאור נוסף בפנקס החופשה.
נדמה לי שזהו המפתח לפתרון כל הבעיות בחוק הגנת השכר. תינתן הוראה
כללית על חובת נשיאת פנקס כזה. רעיון זה הולך ומתבשל, וימצא את
פתרונו בקרוב.

היו"ר ע. גוברנין:

אני מציע להסאיר את כל הדברים בטות שהם בחוק.

ברצוני לענות לחבר סטופ: כל הענין הזה הוא מצד-עקיפין על אורחי המדינה.

בענין החיסובים ו-90 הימים וכו', ברצוני לומר, שלכאורה, הצעת שרי נראית פשוטה ואטר נתמכה ע"י החברים בז'רנו ואבניאל. ולכן אני אומר, שאיננו יכולים לבנות את הדברים על פי מקרה. עלינו לקחת תקופת זמן שהיא פחות או יותר הגיונית, ולבנות על פיה חוקים כאלה במתכונת ארוכה. מסום כך נראה לי כי כל מה שכתוב בחוק הוא חשוב ונכון.

ביחס ל"קבוע" ו"זמני" - דברים אלה מפורטים יותר בסעיף 8 שבפרק הטני, נראה לי שזה מיותר לדון בזה עתה, כי בלאו הכי נביע לזה אחרי כן.

ה צ ב ע ה

בעד הנוסח הכתוב בסעיף 4(1) - רוב

ה ס ת י ג ו ת : ר. שרי מסתייג מסעיף 4(1).

ר. שרי:

אני מוכן לוותר על הסתייבותי שבסעיף 5(2) ולהסאיר כפי שהוא כתוב בתנאי שזה יהיה מוגבל רק לזמנים ויוציא מחשבון את העובדים הקבועים.

היו"ר ע. גוברנין:

אני מציע שנחזור לענין זה אחרי סעיף 8.

ה ר ח ל ט : לסכל את הסעיפים 2, 3, 4, 5(ב), 6 ו-7.

היו"ר ע. גוברנין:

מקריא סעיף 8(א)(ב)(ג) ו-7.

א ס ת י ג ו ת : (1)

ב. אבניאל מסתייג מסעיף 1 שבפרק הראסון - פירוטים - "קרן תגמולים";

(2)

ב. אבניאל מסעיף 1 שבפרק הראסון - פירוטים - עובד בחקלאות; ו-עובד המסבל את כל גמול עבודתו בחלק מרווחים;

(3)

ב. אבניאל מבקש להוסיף סעיף 4 בפרק הראסון: עובדים עצמאיים יקבלו את אותו התשלום מאוצר המדינה.

היו"ר ע. גוברין:

סקריא סעיף 8(א)(ב)(ג)(ד).

ב. אבניאל:

אני מבקש לסנות את הסעיף 8(א) ו-8(ב);
כמו כן אני מבקש להבדיל בין פועלים
ספועלים קבועים יוגדרו כמו
זמניים לבין קבועים; וכמו-כן -
בסעיף 7.

ועוד, בטקום "תסורת התגטול תסולם לקרן
התגטולים וכו'", "סיהיה כתוב "תסורת סכר
הפועלים הזמניים או הארעיים תסולם לאותה קרן צבאית אשר טטנה יקבל
הטטלא את סירותו, וכו'".

היו"ר ע. גוברין:

נקבע זאת בפרק הבא.

ב. אבניאל:

לדעתי, אין כלל צורך בסעיף 8(ד).
סעיף 8(ג): כאן אני תובע טכל הקרן
תהיה או בטרות הקרן הטטטלתית או בטרות טסוד העבודה.

היו"ר ע. גוברין:

הוויכוח הזה יתעורר בפרק הסליטי - קרנות
תגטולים.

ב. אבניאל:

סעיף 8(ד): יט לקבוע בטפורט טעבור עובד
טעבר את טועד הגטיון - יקבל את התטלום
בטיטרין טאת נותן העבודה.

א. טטופ:

אני מציע למחוק את הטלה "לפחות" הטופיעה
בטוף סעיף 8(א).

ה ו ס כ ס :

למחוק את הטלה "לפחות" הטופיעה
בטוף סעיף 8(א).

היו"ר ע. גוברין:

אני מציע, בתור פסדה, לקבל את מה שכתוב
פה. לא הייתי רוצה - טאגב, תדיטן ומחוק זה,
גם טבחינת הפועלים וגם טבחינת הטעבידים - להכנס בהגדרות מה זה עובד
קבוע. מטטנל חולק על דעתו טל החבר אבניאל, ובטוטטדתי זאת גם בכנסת,
אך אם אנו עובדים לעניני הטכר, נצטרך לתת הגדרה מה זה עובד קבוע
בטכר, וזוהי לדעתי, טאלה טוד רצינית גם למטעבידים וגם לעובדים.
על כן, הייתי טייעץ לחברים טניטטנע טהגדרה זו כעת.

לי נראה טאנו יכולים להטטטט בנוהג
הטקובל, טיוטט-ראט הועדה יטטוד הודעה טהכוונה טבטעיף 8(ד) היא
טטטוד הטקובל חא טעובדים קבועים לפי הטודדים טלו - אינט נכללים
בקרן. הרי הודעה כזו טביחהטת. דוקא לגבי החוק הזה טאנחנו נתחיל
לקבוע, טי זה עובד קבוע, - לדעתי, דבר זה
עניני הטטק ונותני העבודה כאחד.

אם כן, תטילו עלי לבוא בדברים עם שרת
העבודה או טתיטטר הודעה כזו על ידה.

אני מבקש לעיין בדבר זה.

ג. טרי:
לאחר שקראתי את הסעיף 8(ד), אני חושב שהוא פותר את הבעיה שהעוררה בסעיף 5(2), ולדעתי, אין צורך לא בתקנות ולא בהודעות של שרת העבודה. סעיף זה ניתן אפסדות לארגון הפועלים ולארגון נותני העבודה לעשות הסדר, באיטוד שרת העבודה.

על כן אני מסיר את כל הסתייגויותי.

ג. שרי מסיר את כל ההסתייגויותי.

ט. בז'רנו:
ביחס ל-1,5% המוזכר בסעיף 8(א): לדעתי, זוהי רק טעסה על הייצור, הייתי טאד רוצה לראות חשבון אחד לפחות המחושב לפי 1,5%, כי יתכן ו-1,5% ייראה כאינו מספיק, או להיפך. אני חושב שיהיה כדאי לסצוא דרך לכך על מנת להתגבר על הקוסי הזה, כי אם נפתור בעיה זו, כי אז פתרנו בעיה חשובה טאד בנוגע לכלכלת המדינה.

ועתה, ביחס לקבוע ולזמני: אינני רואה כל סכנה ביסוד חוק זה, כי בזה לא נעמיד לא את הפועל, ולא את המעביד בפני קסיים בטטבת חוק זה.

היו"ר ע. גונברי:
לא כיושב-ראש הוועדה, אלא כאחד המצביעים, אחפס בטקרה זה את הסיביטום מבלי שיהיה לי ענין מבחינה טסקית ...

ט. בז'רנו:
ההגדרה כאן של "קבוע", אינה טספיעה על החוזה של המעביד. לדעתי, אין כאן טום קטר לזה. ולכן הייתי טייעץ לטצוא בטביל זה ביטוי או נוסח אחר.

ההגיון אומר: בכדי להקל על הפועל וגם על המעביד, טוטב יהיה אם המעביד יטלם. זאת אומרת, פועל - לפי חוזה עבודה טלו, לטטל, כעבוד 6 חדטים טיום התחלת עבודתו ייקרא "קבוע", אם לאחר 6 חדטים אלה הוא עוזב את העבודה ויוצא לסילואים, כטובן טעל טטרה זו אין כל חילוקי דעות, ואז הקרן תצטרך לטלם לו. אני טבין שזוהי הכוונה. אולם, בטציאות טבארצנו, פועל טעובד 6, 5, 4 חדטים בטטוצע, בטקום חודס אחד באופן רצוף, - ייחסב לטטרת חוק זה כפועל קבוע, ויתר הפועלים בכנטים בתוקף הקרן.

ולכן, הצעת היושב-ראש, איננה נראית לי כפותרת הבעיה. לטעסה, היו"ר הציע, את הטונח הטקובל, ואילו אני, הליז הייתי טציע טדבר זה ייפתר יטר בחוק.

על כן אני טציע לחפס נוסח אחר.

א. חבורי:
החברים המערערים לבטפו טל הענין, לדעתי, אינם צודקים, כי אחרת, דבר זה טצטרך לעטוד לנו לא לטובת טערכת יחסי עעבודה בארץ לאורך טבנים. לדעתי, טוטב יהיה אם לא נפתור בעיה זו והנוסח יטאר כפי טיטנו.

היו"ר ע. גוברין:
הצעה לסדר: אני מייעץ בכל זאת לחברים
החולקים על דעתי לעיין עוד פעם
בהצעתי בדבר ההודעה שתיסדר בכנסתע"י שרת העבודה, כי אותם הטועלים
סיש להם חוזה עם טקום עבודתם - אינם מייכים לקרן התגמולים.

ולכן אני מציע סעיף 8 (ד) ייסאר כסו.
שהוא, ובינתיים שהחברים יתחטבו באופן הניסוח.

ה נ ס כ מ : לתאיר את סעיף 8 פתוח מבלי להצביע עליו.

ה ר ח ל ט : לסבל סעיף 9 ו-10.

ב. אבניאל: אני מציע
סעיפים 11-13
יסקע במפורט שהקרן תהיה בסדר העבודה.

ה ר ח ל ט : לקבוע את הישיבה הבאה ביום ד', 21.11.51,
בשעה 9.00.

הישיבה נועלה בשעה 12.30.